

ਸਿਵਲ ਮਿਸਲੀਨੀਅਸ

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਫੂਲ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਮਿਸਲੀਨੀਅਸ ਨੰਬਰ 1321 ਓਫ 1961

ਪੈਪਸੂ ਟੈਨੈਸੀ ਐਂਡ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XIII) ਸੈਕਸ਼ਨ 32-ਪੀ-ਓਰਚਰਡ ਪਲਾਂਟੇਸ਼ਨ-ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਾਗ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਗੀਚੇ ਦੀ ਹੱਦ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਈ ਬਗੀਚਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਈ ਬਗੀਚਾ ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਬਗੀਚਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਗੁਆ ਲਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤ ਇੰਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਣ ਕਿ ਬਗੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਖਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ- ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਗ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸਲਾਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੂੰ 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, 150 ਵਿੱਘੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ, ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 32(ਕੇ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਡੀ.ਸੀ. ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਹੁਕਮ

ਮਹਾਜਨ ਜੇ.-ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਭੂਮੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਪੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਲੈਡ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ 23 ਵਿੱਘੇ ਰਕਬੇ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਪੁਰਾਣਾ ਬਾਗ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 32-ਕੇ(1) (vi) ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਇਕ ਬਾਗ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ 10 ਮਿਆਰੀ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਬਾਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਬਾਗ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ:-

"ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਬੂਟੇ ਲਗਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫਾਰਮ VII-A ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਪੌਦੇ ਵੀ ਲਗਾਏ ਸਨ ਪਰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਿੰਚਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਖੇਤ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਸਨ, ਰੁੱਖ ਨਹੀਂ ਵਧੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਗ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।"

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸੋਧ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਬਾਗ ਲਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਗੀਚੇ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਈ ਬਗੀਚਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਈ ਬਗੀਚਾ ਬੀਜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਬਗੀਚਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਗੁਆ ਲਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰੱਖਤ ਇੰਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਣ ਕਿ ਬਗੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਵਧੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਬਗੀਚੇ ਨੂੰ ਉਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਖਤ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਾਗ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬਾਗ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੈ,

ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੌਦੇ ਲਗਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਾਗ਼ ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਗੀਚਾ ਲਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਬਾਗ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਇੰਨੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਬਗੀਚਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਪਹੁੰਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪੌਦਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਅਣਉਚਿਤ ਬੋਝ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਗੀਚਾ ਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਬਗੀਚਾ ਉਗਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਗੀਚਾ ਲਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਬਗੀਚੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।

ਕਮਿਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੰਨਾ ਦਿਮਾਗ਼ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ ।

ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ
ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ
ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਮੁਨੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ (ਅਨੁਵਾਦਕ)